

beschikking

Datum 3 september 2020
Nummer RWS-2020/43059
Onderwerp Beslissing op bezwaar Vof [REDACTED]

Rijkswaterstaat Corporate Dienst

Griffioenlaan 2
3526 LA Utrecht
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T 088 797 11 11
F

kcc@rws.nl
www.rijkswaterstaat.nl

Contactpersoon

[REDACTED]
Juridisch adviseur

T [REDACTED]
[REDACTED]

Datum
31 augustus 2020

Bijlage
Verslag hoorzitting d.d. 15
juli 2020

Beslissing op het bezwaarschrift van 20 april 2020, ingediend door [REDACTED] namens Vof [REDACTED], gevestigd te [REDACTED] (hierna: bezwaarde), gericht tegen het besluit van 19 maart 2020 met kenmerk RWS-2020/14295, genomen naar aanleiding van een verzoek om nadeelcompensatie.

1. Verloop van de procedure

Aanvraag, advisering en primair besluit

Op 20 november 2018 heeft Vof [REDACTED] verzoek om nadeelcompensatie ingediend vanwege werkzaamheden aan de Houtribdijk als gevolg van het Projectplan Waterwet dijkversterking Houtribdijk. Deze aanvraag is door Rijkswaterstaat ontvangen op 21 november 2018 en behandeld volgens de Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014 (verder: de Beleidsregel). Naar aanleiding van het verzoek is op grond van artikel 15 van de Beleidsregel een onafhankelijke adviescommissie benoemd om over het ingediende verzoek te adviseren. De adviescommissie heeft op 3 februari 2020 een definitief advies uitgebracht. Bij primair besluit van 19 maart 2020 (RWS-2020/14295) is het verzoek om nadeelcompensatie van Vof [REDACTED] onder verwijzing naar het advies van de adviescommissie, afgewezen.

Bezwaar

Het bezwaarschrift, gedateerd op 20 april 2020 en ontvangen op 23 april 2020, is tijdig ingediend en, voor zover gericht tegen het hiervoor genoemde primaire besluit, ontvankelijk. Nu het bezwaarschrift niet de gronden van bezwaar bevatte is de gemachtigde van bezwaarde in de gelegenheid gesteld die gronden aan te vullen. De gronden van bezwaar zijn vervolgens ingediend op 15 juni 2020.

In het bezwaarschrift is tevens namens Vof [REDACTED] en [REDACTED], gevestigd te Volendam, bezwaar aangetekend tegen het besluit van 19 maart 2020 met kenmerk RWS-2020/14299. De beslissing op bezwaar in die zaak is in een afzonderlijk besluit opgenomen.

Naar aanleiding van het bezwaar heeft op 15 juli 2020 een hoorzitting zoals bedoeld in artikel 7:2 Algemene wet bestuursrecht plaatsgevonden. Van deze, in verband met Covid-19 telefonische hoorzitting, is een verslag gemaakt dat als **bijlage** is bijgevoegd.

Tijdens de hoorzitting heeft de bezwaarcommissie de gemachtigde van bezwaarde gevraagd om de bij de gronden van bezwaar d.d. 15 juni 2020 ontbrekende

bijlage 3 alsnog toe te zenden, alsmede het tijdens de hoorzitting aangehaalde rapport van het LEI (een bijlage bij de brief van LNV van 25 maart 1998). Dit verzoek is in e-mails van 16 juli 2020 en 27 juli 2020 door de secretaris van de bezwaarcommissie bevestigd en herhaald. Op 7 augustus 2020 heeft de gemachtigde van bezwaarde een drietal e-mails toegezonden, met daarbij het rapport/advies van het LEI van 24 maart 1998 en een brief van Rijkswaterstaat van 31 maart 2004. De hiervoor genoemde bijlage 3 (die betrekking zou hebben op nadeelcompensatie welke al eerder vergoed is geweest aan ██████ in 2010) is niet bijgevoegd.

Op verzoek van de bezwaarcommissie heeft de heer ██████ (Rijkswaterstaat) het tijdens de hoorzitting aangehaalde verslag van een hoorzitting op 25 april 2007, van een eerdere schadebeoordelingscommissie inzake verzoeken van vissers, aan de bezwaarcommissie gestuurd. De gemachtigde van bezwaarde heeft hiervan een afschrift ontvangen.

2. De toepasselijke regelingen

In het kader van de beoordeling van het bezwaarschrift zijn de Algemene wet bestuursrecht, de Waterwet en de Beleidsregel nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014 (hierna: de Beleidsregel) van toepassing.

Ingevolge artikel 7.14 van de Waterwet wordt aan degene die als gevolg van de rechtmatige uitoefening van een taak of bevoegdheid in het kader van het waterbeheer schade lijdt of zal lijden, op zijn verzoek door het betrokken bestuursorgaan een vergoeding toegekend, voor zover de schade redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en voor zover de vergoeding niet of niet voldoende anderszins is verzekerd.

In de Beleidsregel zijn regels opgenomen ter invulling van het criterium dat enkel de schade die redelijkerwijs niet ten laste van verzoeker hoeft te blijven voor vergoeding in aanmerking komt. Volgens artikel 3 van de Beleidsregel komt binnen het normaal maatschappelijk risico of het normaal ondernemersrisico vallende schade niet voor vergoeding in aanmerking en in artikel 3a van de Beleidsregel staat dat schade als gevolg van een infrastructurele maatregel onder een bepaalde drempelwaarde in ieder geval als normaal ondernemersrisico kan worden beschouwd.

3. Bezwaargronden

De gronden van het bezwaar luiden, samengevat, als volgt:

De forfaitaire regeling "procedureregeling voor waterstaatswerken" uit 1998 is ten onrechte niet toegepast, ondanks het feit dat meermaals is verzocht deze regeling toe te passen in plaats van de Beleidsregel. Op basis van deze nog steeds geldende procedureregeling wordt onder bepaalde voorwaarden een vaste vergoeding toegekend voor het tijdelijk verlies van een (grote) fuikplaats. Deze regeling is in het verleden altijd erkend en toegepast door Rijkswaterstaat. Uit niets blijkt dat de regeling nooit zou zijn vastgesteld of dat deze niet meer van

toepassing zou zijn. Het niet toepassen van de regeling is in strijd met de rechtszekerheid en de redelijkheid en billijkheid.

4. Heroverweging primair besluit

In het kader van het bezwaar wordt het primaire besluit heroverwogen op grond van artikel 7:11 Awb. Hieronder wordt daartoe op het bezwaar ingegaan.

Het verzoek om nadeelcompensatie van bezwaarde van 20 november 2018 is behandeld op grond van artikel 7.14 van de Waterwet en de voornoemde Beleidsregel. Dit zijn de regelingen op basis waarvan een verzoek om nadeelcompensatie, gerelateerd aan een Projectplan Waterwet van Rijkswaterstaat, normaliter door mij worden afgehandeld.

Bezwaarde heeft zich eerst in bezwaar op het standpunt heeft gesteld dat voor haar verzoek om nadeelcompensatie een forfaitaire regeling zou moeten worden toegepast. De gemachtigde van bezwaarde had dit standpunt echter reeds ingenomen tijdens een op 8 mei 2019 door de adviescommissie gehouden hoorzitting in de procedure over het verzoek om nadeelcompensatie van Vof [REDACTED] en [REDACTED]. Nadien heeft Vof [REDACTED] en [REDACTED] diverse stukken toegestuurd waaruit kan worden opgemaakt dat in ieder geval in de periode van grofweg 1998 tot en met 2004 sprake is geweest van een tussen het ministerie van LNV, het ministerie van V&W en de Coöperatieve Producenten Organisatie Nederlandse Vissersbond – IJsselmeer U.A. overeengekomen forfaitaire regeling. Op grond van die regeling was een vergoeding mogelijk van 1.250 gulden (later: € 600,-) per jaar voor het niet kunnen gebruiken van een grote fuik. De formele status van de regeling kan echter niet uit de stukken worden afgeleid.

Naar aanleiding van het standpunt van Vof [REDACTED] en [REDACTED] en de door haar toegestuurde stukken, heeft Rijkswaterstaat onderzoek gedaan naar het bestaan en de status van bedoelde forfaitaire regeling. Ik betreur het dat de wetenschap over de regeling klaarblijkelijk in de loop der jaren verloren is gegaan en dat hierover ook na uitvoerig onderzoek binnen en buiten mijn ministerie geen verdere documentatie is aangetroffen.

Ik heb mij nogmaals beraden op de (status van de) forfaitaire regeling. Over het bestaan van een dergelijke regeling in de jaren 1998 tot en met 2004 is zoals hiervoor genoemd geen twijfel mogelijk. Uit de brief d.d. 25 maart 1998 van het ministerie van LNV aan de Nederlandse Vissersbond en de daarbij behorende bijlagen blijkt van het bestaan van de procedureregeling voor waterstaatswerken, waarin echter het door de door het LEI berekende schadebedrag per grote fuik per jaar nog niet is ingevuld. Uit brieven van 31 maart 2004, 1 april 2004 en 29 juni 2004 van Rijkswaterstaat aan Vof [REDACTED] en [REDACTED], blijkt dat een of meerdere verzoeken om nadeelcompensatie in behandeling zijn genomen onder verwijzing naar de forfaitaire regeling uit 1998. Ook zouden vooruitlopend op de definitieve vaststelling van de procedureregeling voorschotten zijn uitgekeerd.

Echter, uit een brief van 28 januari 2005 van Rijkswaterstaat aan Vof [REDACTED] en [REDACTED], blijkt dat de genoemde regeling onvoldoende toepasbaar werd geacht en dat het voornemen bestond om te trachten tot een nieuwe forfaitaire regeling te

komen. Uit het feit dat de regeling in 2005 tijdens de afhandeling van een verzoek om nadeelcompensatie als 'onvoldoende toepasbaar' aan de kant kon worden geschoven, maak ik op dat deze regeling destijds in de praktijk niet meer zou worden gebruikt.

Uit het verslag van de hoorzitting op 25 april 2007 (schadebeoordelingscommissie onder voorzitterschap van [REDACTED], gehouden naar aanleiding van diverse met de huidige claims vergelijkbare verzoeken om nadeelcompensatie van vissers uit het IJsselmeergebied, blijkt verder dat weliswaar dat aan diverse vissers voorschotten van [REDACTED] per fuik zijn uitbetaald, maar ook dat zowel door de vertegenwoordiger van Rijkswaterstaat als een van de aanwezige vissers is verklaard dat het nooit tot een definitieve forfaitaire regeling is gekomen. Daarbij is door de schadebeoordelingscommissie opgemerkt dat *"de formele weg wordt gevolgd, dat wil zeggen dat de vissers met een beroep op de Regeling Nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat schadeverzoeken hebben ingediend bij Rijkswaterstaat"*. Deze Regeling nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat 1999 is een voorloper van de Beleidsregel.

Gelet op de beschikbare documentatie is het niet aannemelijk dat na 25 april 2007 alsnog een nieuwe forfaitaire regeling is vastgesteld. Kortom, de forfaitaire regeling "procedureregeling voor waterstaatswerken" uit 1998 is in het verleden materieel toegepast – waarschijnlijk in de periode 1998 tot en met 2004 bij voorschotbetalingen – maar heeft geen formele status gekregen als beleid of beleidsregel. Er is op dit moment ook geen sprake (meer) van een bestendige niet-formele beleidslijn voor de afhandeling van nadeelcompensatieverzoeken. Daarvoor wordt sinds 2004 standaard verwezen naar de Beleidsregel. De forfaitaire procedureregeling gold ten tijde van de indiening van het verzoek in ieder geval niet.

Van strijd met het rechtszekerheidsbeginsel dan wel de redelijkheid en billijkheid is geen sprake. Het huidige geldende en openbaar kenbare nadeelcompensatierecht (artikel 7.14 Waterwet en de Beleidsregel) is correct en consequent toegepast.

Ik concludeer dat de bezwaargrond niet slaagt en geen aanleiding geeft het primaire besluit te herroepen.

Conclusie

De heroverweging van het primaire besluit geeft geen aanleiding om dit besluit te herroepen. Om die reden kan ook geen vergoeding worden toegekend (artikel 7:15 lid 2 Algemene wet bestuursrecht) voor kosten die in het kader van deze bezwaarprocedure zouden zijn gemaakt, zoals bezwaarde heeft verzocht.

5. Besluit

Op grond van het bovenstaande verklaar ik het bezwaar gericht tegen het besluit d.d. 19 maart 2020 met kenmerk RWS-2020/14295 ongegrond en laat ik dit besluit in stand. Het verzoek om vergoeding van kosten die in het kader van deze bezwaarprocedure zijn gemaakt, wijs ik af.

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
Directeur Communicatie, Personeel en Recht, Rijkswaterstaat Corporate Dienst
Mevr. drs. [REDACTED]
b.a.
Hoofd Eenheid Klant & Services, Rijkswaterstaat Corporate Dienst

Mededelingen

Beroep

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kan tegen dit besluit binnen zes weken na de dag waarop dit is bekendgemaakt een beroepschrift worden ingediend. Het beroepschrift moet worden gericht aan de Rechtbank Gelderland, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en tenminste het volgende te bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de dagtekening;
- c. de omschrijving van het besluit waartegen het beroepschrift zich richt (kopie bijvoegen) en;
- d. een opgave van redenen waarom men zich met het besluit niet kan verenigen (motivering).

Voorlopige voorziening

Gelijktijdig met of na de indiening van het beroepschrift kan – bij een spoedeisend belang – verzocht worden om het treffen van een voorlopige voorziening. Dit verzoek moet worden gericht aan de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Gelderland, Postbus 9030, 6800 EM Arnhem.

Het verzoek dient te zijn ondertekend en ten minste het volgende te bevatten:

- a. de naam en het adres van de verzoeker;
- b. de dagtekening;
- c. de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht (kopie bijvoegen) en;
- d. een opgave van de redenen van het verzoek (motivering).

Bij het verzoek dient voorts een afschrift van het beroepschrift te worden overgelegd.

Langs elektronische weg

Burgers kunnen ook digitaal een beroepschrift en/of verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit kan via de website <https://formulier.rechtspraak.nl/burger/bestuur/beroepschrift/rechtbank>. Kijk op de hiervoor vermelde website voor de precieze voorwaarden.

Griffierecht

Zowel voor de behandeling van een beroepschrift als voor de behandeling van een verzoek om voorlopige voorziening wordt een bedrag aan griffierecht geheven. De griffier van de rechtbank wijst de verzoeker na de indiening op de verschuldigdheid van het griffierecht en bericht de verzoeker binnen welke termijn en op welke wijze het verschuldigde griffierecht moet worden voldaan.